

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 276/2012-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 6. júna 2012 predbežne prerokoval sťažnosť A. K., B., zastúpeného advokátom JUDr. J. Z., S., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava V v trestnom konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: ORP-649/2-OVK-B5-2004 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť A. K. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 15. mája 2012 doručená sťažnosť A. K., B. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. J. Z., S., ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava V (ďalej len „okresné riaditeľstvo PZ“) v trestnom konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: ORP-649/2-OVK-B5-2004.

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol: «Uznesením Okresného riaditeľstva PZ... ČVS: ORP-649/2-OVK-B5-2004 z 28. 6. 2004 bolo podľa § 163 ods. 1 Trestného poriadku začaté stíhanie mojej osoby ako obvineného z trestného činu krádeže podľa § 247 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona účinného od 01. 01. 2006, lebo na podklade zistených skutočností mal byť dostatočne odôvodnený záver, že

„A. K. v čase od 9,15 hod. do 12,30 hod. dňa 26. 5. 2004 v B... v byte E. B. odcudzil bez použitia násilia z volne položenej keramickej dózy rôzne zlaté prstene a iné zlaté šperky, čím poškodenej E. B..., bytom B. spôsobil škodu vo výške cca 100 000,- Sk.“

Proti uzneseniu bola podaná sťažnosť zákonnou zástupkyňou – mojou matkou, ktorá bola zamietnutá.

V prípravnom konaní v rokoch 2004, 2005, 2006 vyšetrovateľ vykonal výsluchy... svedka M. G... obvineného... svedkyne M. K... svedka L. B... svedka F. R... svedkyne V. B... svedka T.

Dňa 21. 12. 2007 podľa § 228 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku vyšetrovateľ OR PZ BA V, ÚJKP, OVK trestné stíhanie prerušil. V odôvodnení uviedol, že svedkovi G. nemohol doručiť zásielky, pričom matka menovaného svedka informovala vyšetrovateľa, že svedok G. sa nachádza v L., kde pracuje. Moje poznatky o pobyte svedka dôvodne naznačovali, že sa zdržuje na území Slovenskej republiky – v B. Osobne som vyvíjal snahu o pokračovanie v trestnom konaní a prostredníctvom môjho obhajcu zistené poznatky o pobyte svedka G. boli signalizované vyšetrovateľovi.

Z dostupného spisového materiálu nevyplýva, že by spôsob zabezpečenia svedka orgánmi činnými v trestnom konaní bol efektívny a dôsledný.

Vzhľadom na dlhodobú nečinnosť príslušného vyšetrovateľa, prostredníctvom obhajcu sme dňa 22. 9. 2011 podali Okresnej prokuratúre v Bratislave V... žiadosť o preskúmanie postupu vyšetrovateľa, ktorou o. i. sa dožadujeme odstránenia prietáhov...

Prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava V... Podaním... doručeným 05. 10. 2011 oznámil, že dáva pokyn na ďalšie úkony a stotožnil sa s obsahom nášho podania ohľadne dĺžky konania a mojej právnej neistoty v trestnom konaní...

Ďalšie vyšetrovacie úkony boli vykonávané v decembri 2011.

Uznesením Okresnej prokuratúry Bratislava V. zo dňa 24. 02. 2012 bolo podľa § 215 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku konanie zastavené. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť 17. 03. 2012.

Konanie v označenej veci trvalo 7 rokov 7 mesiacov 27 dní...

Podľa základných zásad trestného konania vyjadrených v § 2 (ods. 6, 7) Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní pri svojej úradnej činnosti musia postupovať tak, aby sa trestné činy vybavovali priebežne a včas.

Trestného činu som sa mal dopustiť ako mladistvý. V období vyšetrovania som mal byť vo veku blízkom mladistvému. Žil som v trvalej neistote, traume, obavách nielen ja ale aj moja najbližšia rodina. Prežíval som to ako nespravodlivosť a dostával sa do depresii.

V záujme komplexného posúdenia dopĺňam, že Odborom ÚHCP PZ, B., č. p. PPZ-1241/HCP-BA-R-CP/2004 dňa 07. 09. 2004 bolo vydané rozhodnutie o odňatí cestovného dokladu Slovenskej republiky, ktorého som bol držiteľom...

Rozhodnutie bolo v dôsledku podaného opravného prostriedku Krajským súdom zrušené...

Dôkazmi preukázaný stav, ktorý nastal v označenej veci bol nepochybne porušením mojich základných práv...»

Sťažovateľ ústavnému súdu navrhol, aby nálezom vyslovil porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného riaditeľstva PZ v trestnom konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: ORP-649/2-OVK-B5-2004, priznal mu finančné zadosťučinenie v sume 14 000 € a náhradu trov konania.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom všeobecného súdu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom všeobecného súdu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých namietal, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (IV. ÚS 92/04, III. ÚS 168/05, IV. ÚS 221/05).

Ústavný súd predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľa a skúmal, či nie sú dané dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, ktoré bránia jej prijatiu na ďalšie konanie.

Sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného riaditeľstva PZ

v trestnom konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: ORP-649/2-OVK-B5-2004, v ktorom bol obvineným.

Ústavný súd opakovane judikoval, že jednou zo základných pojmových náležitostí sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy je v prípadoch, keď sa ňou namieta porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, to, že musí smerovať proti aktuálnemu a trvajúcemu zásahu orgánov verejnej moci do základných práv sťažovateľa. Uvedený názor vychádza zo skutočnosti, že táto sťažnosť zohráva preventívnu funkciu, a to ako účinný prostriedok na to, aby sa predišlo zásahu do základných práv, a v prípade, že už k zásahu došlo, aby sa v porušovaní týchto práv ďalej nepokračovalo (napr. IV. ÚS 104/03, IV. ÚS 215/07, III. ÚS 305/07).

Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že namietané trestné konanie, ktoré začalo 28. júna 2004, bolo právoplatne skončené 17. marca 2012 uznesením Okresnej prokuratúry Bratislava V o zastavení konania podľa § 215 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

Podľa § 215 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku prokurátor zastaví trestné stíhanie, ak je nepochybné, že skutok nespáchal obvinený.

Ústavný súd na základe uvedeného konštatuje, že v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu 15. mája 2012 už objektívne nemohlo dochádzať k porušovaniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného riaditeľstva PZ v namietanom trestnom konaní.

Ústavný súd preto podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde sťažnosť sťažovateľa v celom rozsahu odmietol pre jej zjavnú neopodstatnenosť.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti sa ústavný súd ďalšími nárokmi sťažovateľa nezaoberal.

V závere ústavný súd poznamenáva, že týmto nie sú dotknuté právne možnosti sťažovateľa domáhať sa svojich nárokov postupom podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. júna 2012